

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU GRAĐANSKOPRAVNE KONVENCIJE O KORUPCIJI

Član 1.

Potvrđuje se Građanskopravna konvencija o korupciji, sačinjena 4. novembra 1999. godine u Strazburu, u originalu na francuskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

"CIVIL LAW CONVENTION ON CORRUPTION

Strasbourg, 4.XI.1999.

Preamble

The member States of the Council of Europe, the other States and the European Community, signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Conscious of the importance of strengthening international co-operation in the fight against corruption;

Emphasising that corruption represents a major threat to the rule of law, democracy and human rights, fairness and social justice, hinders economic development and endangers the proper and fair functioning of market economies;

Recognising the adverse financial consequences of corruption to individuals, companies and States, as well as international institutions;

Convinced of the importance for civil law to contribute to the fight against corruption, in particular by enabling persons who have suffered damage to receive fair compensation;

Recalling the conclusions and resolutions of the 19th (Malta, 1994), 21st (Czech Republic, 1997) and 22nd (Moldova, 1999) Conferences of the European Ministers of Justice;

Taking into account the Programme of Action against Corruption adopted by the Committee of Ministers in November 1996;

Taking also into account the feasibility study on the drawing up of a convention on civil remedies for compensation for damage resulting from acts of corruption, approved by the Committee of Ministers in February 1997;

Having regard to Resolution (97) 24 on the 20 Guiding Principles for the Fight against Corruption, adopted by the Committee of Ministers in November 1997, at its 101st Session, to Resolution (98) 7 authorising the adoption of the Partial and Enlarged Agreement establishing the "Group of States against Corruption (GRECO)", adopted by the Committee of Ministers in May 1998, at its 102nd

Session, and to Resolution (99) 5 establishing the GRECO, adopted on 1st May 1999;

Recalling the Final Declaration and the Action Plan adopted by the Heads of State and Government of the member States of the Council of Europe at their 2nd summit in Strasbourg, in October 1997,

Have agreed as follows:

Chapter I - Measures to be taken at national level

Article 1 - Purpose

Each Party shall provide in its internal law for effective remedies for persons who have suffered damage as a result of acts of corruption, to enable them to defend their rights and interests, including the possibility of obtaining compensation for damage.

Article 2 - Definition of corruption

For the purpose of this Convention, "corruption" means requesting, offering, giving or accepting, directly or indirectly, a bribe or any other undue advantage or prospect thereof, which distorts the proper performance of any duty or behaviour required of the recipient of the bribe, the undue advantage or the prospect thereof.

Article 3 - Compensation for damage

1. Each Party shall provide in its internal law for persons who have suffered damage as a result of corruption to have the right to initiate an action in order to obtain full compensation for such damage.

2. Such compensation may cover material damage, loss of profits and non-pecuniary loss.

Article 4 - Liability

1. Each Party shall provide in its internal law for the following conditions to be fulfilled in order for the damage to be compensated:

- i. the defendant has committed or authorised the act of corruption, or failed to take reasonable steps to prevent the act of corruption;
- ii. the plaintiff has suffered damage; and
- iii. there is a causal link between the act of corruption and the damage.

2. Each Party shall provide in its internal law that, if several defendants are liable for damage for the same corrupt activity, they shall be jointly and severally liable.

Article 5 - State responsibility

Each Party shall provide in its internal law for appropriate procedures for persons who have suffered damage as a result of an act of corruption by its public officials in the exercise of their functions to claim for compensation from the State or, in the case of a non-state Party, from that Party's appropriate authorities.

Article 6 - Contributory negligence

Each Party shall provide in its internal law for the compensation to be reduced or disallowed having regard to all the circumstances, if the plaintiff has by his or her own fault contributed to the damage or to its aggravation.

Article 7 - Limitation periods

1. Each Party shall provide in its internal law for proceedings for the recovery of damages to be subject to a limitation period of not less than three years from the day the person who has suffered damage became aware or should reasonably have been aware, that damage has occurred or that an act of corruption has taken place, and of the identity of the responsible person. However, such proceedings shall not be commenced after the end of a limitation period of not less than ten years from the date of the act of corruption.

2. The laws of the Parties regulating suspension or interruption of limitation periods shall, if appropriate, apply to the periods prescribed in paragraph 1.

Article 8 - Validity of contracts

1. Each Party shall provide in its internal law for any contract or clause of a contract providing for corruption to be null and void.

2. Each Party shall provide in its internal law for the possibility for all parties to a contract whose consent has been undermined by an act of corruption to be able to apply to the court for the contract to be declared void, notwithstanding their right to claim for damages.

Article 9 - Protection of employees

Each Party shall provide in its internal law for appropriate protection against any unjustified sanction for employees who have reasonable grounds to suspect corruption and who report in good faith their suspicion to responsible persons or authorities.

Article 10 - Accounts and audits

1. Each Party shall, in its internal law, take any necessary measures for the annual accounts of companies to be drawn up clearly and give a true and fair view of the company's financial position.

2. With a view to preventing acts of corruption, each Party shall provide in its internal law for auditors to confirm that the annual accounts present a true and fair view of the company's financial position.

Article 11 - Acquisition of evidence

Each Party shall provide in its internal law for effective procedures for the acquisition of evidence in civil proceedings arising from an act of corruption.

Article 12 - Interim measures

Each Party shall provide in its internal law for such court orders as are necessary to preserve the rights and interests of the parties during civil proceedings arising from an act of corruption.

Chapter II - International co-operation and monitoring of implementation

Article 13 - International co-operation

The Parties shall co-operate effectively in matters relating to civil proceedings in cases of corruption, especially concerning the service of documents, obtaining evidence abroad, jurisdiction, recognition and enforcement of foreign judgments and litigation costs, in accordance with the provisions of relevant international instruments on international co-operation in civil and commercial matters to which they are Party, as well as with their internal law.

Article 14 - Monitoring

The Group of States against Corruption (GRECO) shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.

Chapter III - Final clauses

Article 15 - Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, by non-member States that have participated in its elaboration and by the European Community.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which fourteen signatories have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2. Any such signatory, which is not a member of the Group of States against Corruption (GRECO) at the time of ratification, acceptance or approval, shall automatically become a member on the date the Convention enters into force.

4. In respect of any signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2. Any signatory, which is not a member of the Group of States against Corruption (GRECO) at the time of ratification, acceptance or approval, shall automatically become a member on the date the Convention enters into force in its respect.

5. Any particular modalities for the participation of the European Community in the Group of States against Corruption (GRECO) shall be determined as far as necessary by a common agreement with the European Community.

Article 16 - Accession to the Convention

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties to the Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee.

2. In respect of any State acceding to it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe. Any State acceding to this Convention shall automatically become a member of the GRECO, if it is not already a member at the time of accession, on the date the Convention enters into force in its respect.

Article 17 - Reservations

No reservation may be made in respect of any provision of this Convention.

Article 18 - Territorial application

1. Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 19 - Relationship to other instruments and agreements

1. This Convention does not affect the rights and undertakings derived from international multilateral instruments concerning special matters.

2. The Parties to the Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it or, without prejudice to the objectives and principles of this Convention, submit themselves to rules on this matter within the framework of a special system which is binding at the moment of the opening for signature of this Convention.

3. If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate these relations accordingly, in lieu of the present Convention.

Article 20 - Amendments

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the non member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Community, as well as to any State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 16.

2. Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Legal Co-operation (CDCJ) which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.

3. The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the European Committee on Legal Co-operation (CDCJ) and, following consultation of the Parties to the Convention which are not members of the Council of Europe, may adopt the amendment.

4. The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

5. Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 21 - Settlement of disputes

1. The European Committee on Legal Co-operation (CDCJ) of the Council of Europe shall be kept informed regarding the interpretation and application of this Convention.

2. In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the European Committee on Legal Co-operation (CDCJ), to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 22 - Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 23 - Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any other signatories and Parties to this Convention of:

- a) any signature;
- b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c) any date of entry into force of this Convention, in accordance with Articles 15 and 16;
- d) any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, the 4th day of November 1999, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of

Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Community, as well as to any State invited to accede to it.

GRADANSKOPRAVNA KONVENCIJA O KORUPCIJI

Strazbur, 4. novembar 1999.

Preambula

Države članice Saveta Evrope, druge države i Evropska zajednica, potpisnice ove konvencije,

s obzirom na to da je cilj Saveta Evrope da postigne veće jedinstvo među svojim članicama;

svesne značaja jačanja međunarodne saradnje u borbi protiv korupcije;

naglašavajući da korupcija predstavlja veliku pretnju vladavini prava, demokratiji i ljudskim pravima, pravičnosti i socijalnoj pravdi, da koči ekonomski razvoj i ugrožava pravilno i pošteno funkcionisanje tržišne privrede;

priznajući nepovoljne finansijske posledice koje korupcija ima po pojedince, preduzeća i države, kao i međunarodne institucije;

uverene u značaj građanskog prava u doprinosu borbi protiv korupcije, naročito u omogućavanju dobijanja pravične naknade licima koja su pretrpela štetu;

podsećajući na zaključke i rezolucije usvojene na 19. (Malta, 1994. god.), 21. (Češka Republika, 1997. god.) i 22. (Moldavija, 1999. god.) Konferenciji evropskih ministara pravde;

uzimajući u obzir Akcioni program protiv korupcije, koji je usvojio Komitet ministara u novembru 1996. godine;

uzimajući u obzir i Studiju izvodljivosti o izradi konvencije o građanskopravnim lekovima za naknadu štete prouzrokovanu radnjama korupcije, koju je odobrio Komitet ministara u februaru 1997. godine;

imajući u vidu Rezoluciju (97) 24 o Dvadeset rukovodećih principa za borbu protiv korupcije, koju je usvojio Komitet ministara u novembru 1997. godine, na svom 101. zasedanju, Rezoluciju (98) 7 kojom se odobrava usvajanje Delimičnog i proširenog Sporazuma o osnivanju "Grupe država protiv korupcije (GRECO)", koju je usvojio Komitet ministara u maju 1998. godine, na svom 102. zasedanju, i Rezoluciju (99) 5 kojom se osniva GRECO, usvojenu 1. maja 1999. godine;

podsećajući na Završnu deklaraciju i Akcioni plan, koje su usvojili šefovi država i vlada država članica Saveta Evrope na Drugom samitu u Strazburu, u oktobru 1997. godine,

sporazumele su se o sledećem:

Poglavlje I. - Mere koje treba da se preduzmu na nacionalnom nivou

Član 1.

Svrha

Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu delotvorna pravna sredstva licima koja su pretrpela štetu kao posledicu koruptivnih radnji, koja bi im omogućila da brane svoja prava i interese, uključujući mogućnost dobijanja naknade štete.

Član 2.

Definicija korupcije

Za potrebe ove konvencije, "korupcija" označava zahtevanje, nuđenje, davanje ili primanje, direktno ili indirektno, mita ili bilo koje nezaslužene koristi ili njeno stavljanje u izgled, koje remeti pravilno obavljanje bilo koje dužnosti ili ponašanje koje se traži od primaoca mita, nezaslužene koristi ili koristi koja se stavlja u izgled.

Član 3.

Naknada štete

1. Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu da lica koja su pretrpela štetu kao posledicu korupcije, imaju pravo na pokretanje postupka radi dobijanja pune naknade za štetu.

2. Takva naknada može da obuhvati materijalnu štetu, izmaklu dobit ili nematerijalnu štetu.

Član 4.

Odgovornost

1. Kako bi se šteta nadoknadila, svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu da prethodno budu ispunjeni sledeći uslovi:

i. da je tuženi izvršio ili odobrio koruptivnu radnju ili da je propustio da preduzme razumne mere da spreči takvu radnju;

ii. da je tužilac pretrpeo štetu; i

iii. da postoji uzročna veza između radnje korupcije i štete.

2. Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu da, ukoliko je više tuženih odgovorno za štetu proisteklu iz iste korupcijske aktivnosti, takva lica budu solidarno odgovorna.

Član 5.

Odgovornost države

Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu odgovarajuće postupke, kako bi se licima koja su pretrpela štetu kao posledicu koruptivne radnje, izvršenu od strane njenih službenih lica u vršenju njihovih dužnosti, omogućilo da potražuju naknadu od države ili u slučaju da Strana ugovornica nije država, od njenih nadležnih organa.

Član 6.

Podijeljena odgovornost

Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu, uzimajući u obzir sve okolnosti, da naknada bude umanjena ili da se ne odobri, ukoliko je tužilac svojom greškom doprineo nastanku ili povećanju štete.

Član 7.

Rokovi zastarelosti

1. Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu da postupci za naknadu štete zastarevaju u roku koji ne može da bude kraći od tri godine, od dana kada je oštećeni saznao ili osnovano mogao da sazna za štetu ili koruptivnu radnju i za identitet odgovornog lica. Takvi postupci ne mogu da se pokrenu nakon isteka roka zastarelosti, koji ne može da bude kraći od deset godina od dana kada je koruptivna radnja izvršena.

2. Zakoni Strana ugovornica koji regulišu zastoje ili prekid roka zastarelosti primenjuju se, kada je to celishodno, na rokove propisane u stavu 1. ovog člana.

Član 8.

Valjanost ugovora

1. Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu da svaki ugovor ili njegova odredba koja omogućuje korupciju, treba da se proglašni ništavim.

2. Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu mogućnost, da se sve ugovorne strane, čija je saglasnost dovedena u pitanje koruptivnom radnjom, obrate sudu, kako bi ugovor bio proglašen nevažećim, čime ne gube pravo na potraživanje naknade štete.

Član 9.

Zaštita zaposlenih

Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu odgovarajuću zaštitu od bilo koje neopravdane sankcije protiv zaposlenih, koji imaju osnovanog razloga da sumnjaju u korupciju i koji, u dobroj veri, svoju sumnju prijave odgovornim licima ili organima.

Član 10.

Izveštaji i revizija

1. Svaka Strana ugovornica treba da preduzme, u svom domaćem pravu, sve neophodne mere da godišnji izveštaji preduzeća budu izrađeni jasno i da daju tačan i verodostojan prikaz finansijskog poslovanja tog preduzeća.

2. U cilju sprečavanja koruptivnih radnji, svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu da revizori potvrđuju da je godišnji izveštaj o finansijskom poslovanju preduzeća tačan i da predstavlja verodostojan prikaz finansijskog poslovanja tog preduzeća.

Član 11.

Pribavljanje dokaza

Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu delotvorne načine pribavljanja dokaza u građanskim postupcima, koji proizilaze iz koruptivnih radnji.

Član 12.

Privremene mere

Svaka Strana ugovornica treba da obezbedi u domaćem pravu da sud izda naloge neophodne da se zaštite prava i interesi stranaka u građanskim postupcima, koji proizilaze iz koruptivnih radnji.

Glava II. - Međunarodna saradnja i nadzor nad sprovođenjem

Član 13.

Međunarodna saradnja

Strane ugovornice efikasno sarađuju u stvarima koje se odnose na građanske postupke u slučajevima korupcije, naročito u vezi sa dostavom dokumenata, pribavljanjem dokaza u inostranstvu, nadležnošću, priznavanjem i izvršenjem stranih presuda i troškovima postupka, u skladu sa odredbama relevantnih međunarodnih instrumenata o međunarodnoj saradnji u građanskim i privrednim stvarima čije su strane ugovornice, kao i u skladu sa domaćim pravom.

Član 14.

Nadzor

Sprovođenje ove konvencije nadgleda Grupa država protiv korupcije (GRECO).

Glava III. - Završne odredbe

Član 15.

Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova konvencija otvorena je za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope, državama koje nisu članice, a koje su učestvovala u njenoj izradi i Evropskoj zajednici.

2. Ova konvencija podleže potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju. Instrumenti o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, deponuju se kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

3. Ova konvencija stupa na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je četrnaest potpisnica izrazilo saglasnost da budu obavezane Konvencijom, u skladu sa odredbama stava 2. ovog člana. Svaka od tih potpisnica, koja nije član Grupe država protiv korupcije (GRECO) u trenutku potvrđivanja, prihvatanja ili odobravanja, automatski postaje članica, od datuma stupanja na snagu Konvencije.

4. U odnosu na bilo koju potpisnicu koja naknadno izrazi saglasnost da bude obavezana Konvencijom, ona stupa na snagu prvog dana u mesecu posle

isteka perioda od tri meseca nakon datuma izražavanja saglasnosti da bude obavezana Konvencijom u skladu sa odredbama stava 2. ovog člana. Svaka potpisnica, koja nije članica Grupe država protiv korupcije (GRECO) u trenutku potvrđivanja, prihvatanja ili odobravanja, automatski postaje članica, od datuma kada u odnosu na nju Konvencija stupa na snagu.

5. Svi posebni načini učešća Evropske zajednice u Grupi država protiv korupcije (GRECO) utvrđuju se, u meri u kojoj je to neophodno, zajedničkim sporazumom sa Evropskom zajednicom.

Član 16.

Pristupanje Konvenciji

1. Nakon stupanja na snagu ove konvencije, Komitet ministara Saveta Evrope, po obavljenim konsultacijama sa Stranama ugovornicama Konvencije, može da pozove bilo koju državu koja nije članica Saveta Evrope i nije učestvovala u njenoj izradi, da pristupi ovoj konvenciji, odlukom donetom većinom, kako je predviđeno članom 20d. Statuta Saveta Evrope i jednoglasno od strane predstavnika Strana ugovornica koje imaju pravo da sede u Komitetu.

2. U odnosu na bilo koju državu koja pristupa Konvenciji, ona stupa na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma deponovanja instrumenta o pristupanju kod Generalnog sekretara Saveta Evrope. Svaka država koja pristupi ovoj konvenciji automatski postaje članica GRECO-a, ukoliko već nije članica u trenutku pristupanja, danom kada u odnosu na nju Konvencija stupa na snagu.

Član 17.

Rezerve

Ni na jednu odredbu ove konvencije ne može da se stavi rezerva.

Član 18.

Teritorijalna primena

1. Svaka država ili Evropska zajednica može da, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, naznači teritoriju ili teritorije na kojima se ova konvencija primenjuje.

2. Svaka Strana ugovornica može da, bilo kog kasnijeg datuma, izjavom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, proširi primenu ove konvencije na bilo koju teritoriju naznačenu u izjavi. U odnosu na tu teritoriju, Konvencija stupa na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar takvo obaveštenje primio.

3. Svaka izjava data u skladu sa prethodna dva stava može da se, u odnosu na bilo koju teritoriju naznačenu u njoj, povuče na osnovu obaveštenja Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje stupa na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar takvo obaveštenje primio.

Član 19.

Odnos prema drugim instrumentima i sporazumima

1. Ova konvencija ne utiče na prava i obaveze koje proizilaze iz međunarodnih multilateralnih instrumenata o određenim pitanjima.

2. Strane ugovornice Konvencije mogu međusobno da zaključe bilateralne ili multilateralne sporazume o stvarima koje reguliše ova konvencija, u cilju upotpunjavanja ili jačanja njenih odredbi ili lakše primene njenih načela ili da se, ne dirajući u ciljeve i načela ove konvencije, podvrgnu pravilima o ovim pitanjima, u okviru posebnog sistema, koji je obavezujući u trenutku otvaranja ove konvencije za potpisivanje.

3. Ukoliko su dve ili više Strana ugovornica već zaključile sporazum ili ugovor o predmetu kojim se bavi ova konvencija ili su na neki drugi način uspostavile svoje odnose u vezi sa tim pitanjem, one imaju pravo da umesto ove konvencije primenjuju taj sporazum ili ugovor ili da regulišu odnose prema njima.

Član 20.

Izmene

1. Izmene ove konvencije može da predloži bilo koja Strana ugovornica. Generalni sekretar Saveta Evrope o njima obaveštava države članice Saveta Evrope, države koje nisu članice, a koje su učestvovala u izradi ove konvencije, Evropsku zajednicu, kao i bilo koju državu koja je pristupila ili je bila pozvana da pristupi ovoj konvenciji, u skladu sa odredbama člana 16.

2. Svaka izmena koju neka Strana ugovornica predloži, dostavlja se Evropskom komitetu za pravnu saradnju (CDCJ), koji svoje mišljenje o predloženoj izmeni podnosi Komitetu ministara.

3. Komitet ministara razmatra predloženu izmenu i mišljenje podneto od strane Evropskog komiteta za pravnu saradnju (CDCJ) i nakon konsultacija sa Stranama ugovornicama ove konvencije, koje nisu države članice Saveta Evrope, može da usvoji izmenu.

4. Tekst svake izmene koju usvoji Komitet ministara, u skladu sa stavom 3. ovog člana, dostavlja se Stranama ugovornicama na prihvatanje.

5. Svaka izmena usvojena u skladu sa stavom 3. ovog člana stupa na snagu tridesetog dana od dana kada sve Strane ugovornice obaveste Generalnog sekretara o njenom prihvatanju.

Član 21.

Rešavanje sporova

1. O tumačenju i primeni ove konvencije, obaveštava se Evropski komitet za pravnu saradnju (CDCJ) Saveta Evrope.

2. U slučaju spora između Strana ugovornica u vezi sa tumačenjem i primenom ove konvencije, Strane ugovornice će pokušati da reše spor pregovorima ili na bilo koji drugi miran način, po njihovom izboru, uključujući podnošenje spora Evropskom komitetu za pravnu saradnju (CDCJ), arbitražnom tribunalu, čije su odluke obavezujuće za Strane ugovornice ili Međunarodnom sudu pravde, u skladu sa dogovorom Strana ugovornica u sporu.

Član 22.

Otkazivanje

1. Svaka Strana ugovornica može da, u bilo koje vreme, otkaže ovu konvenciju slanjem obaveštenja Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje proizvodi dejstvo prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca, nakon datuma kada je Generalni sekretar primio obaveštenje.

Član 23.

Obaveštavanje

Generalni sekretar Saveta Evrope obaveštava države članice Saveta i bilo koju drugu potpisnicu i Stranu ugovornicu ove konvencije o:

- a) svakom potpisivanju;
- b) deponovanju bilo kojih instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- v) svakom datumu stupanja na snagu ove konvencije u skladu sa čl. 15. i 16;
- g) svakom drugom postupku, obaveštenju ili saopštenju u vezi sa ovom konvencijom.

U potvrdu čega su, dole potpisani, za to propisno ovlašćeni, potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno u Strazburu, 4. novembra 1999. godine, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u po jednom primerku, koji se deponuju u arhivama Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope dostavlja overene kopije svakoj državi članici Saveta Evrope, državama koje nisu članice, a koje su učestvovala u izradi ove konvencije, Evropskoj zajednici, kao i bilo kojoj državi koja je pozvana da joj pristupi."

Član 3.

O izvršavanju odredaba ovog zakona staraju se ministarstvo nadležno za finansije, ministarstvo nadležno za pravosuđe i organ nadležan za pripremu propisa koji se odnose na radne odnose u državnim organima.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori".